

бы ся щяло, на драго срьдце да дойдете на по-
 мощь на пріятеля си, който ся е раступалъ, та да
 му пошьпнете нѣчто за отбранѣ; нѣ кажѣте си го,
 и безъ да щете, — ничто ви не дохожда на умъ.

И азъ на радо срьдце заедно съ васъ быхъ
 помогнѣлъ на срьдце-то за побѣдѣ; нѣ кога ся из-
 дырва нѣчто по наукѣ-тѣ прьво начяло е, че *исти-*
на-та трѣбува да искочи и лѣсне навънъ, па ако
 ще бы поразила и найдрагы-ты ни блѣнове. А пакъ
 за утѣхѣ на наши-ты читателкы нека ся каже тука
 това, что-то вече самы сѣ съглядали, че въ тоя
 членъ ные символическы като на гадкѣ, зехмы гла-
 вѣ-тѣ и срьдце-то, за да прѣдставимъ двѣ отвлѣ-
 чены идеи, двѣ съперницы: *знаніе-то* и *нѣрав-*
ственность-тѣ.

ПОМПЕЯ.

У срьднѣхъ Италиѣхъ на южны-ты полы на Везу-
 вія, половина чясъ надалечъ отъ море-то, лѣжѣлъ
 прѣди 18 вѣка малкый, нѣ богатый градъ Помпея.
 Рѣка Сарно го съединявала съ малкы градове Нола,
 Ноцерія и др. Околія-та му была плодovита и буйна
 и давала много маслины, вино, жито, а мирни-ти му
 жителе нито были чюли, че за всечко това изоби-
 ліе ся стояло да благодарять наймного на Везувія.
 Днесъ всякый знае, че Везувій е вулканъ или пла-
 нина, която по нѣкога исврѣга огнь, дымъ, пепель
 и лавѣ; нѣ въ онова врѣмя Везувій мирувалъ и ни-
 кой не знаялъ, нито былъ чюлъ, что ври у него.